T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017 / 572
KARAR NO : 2017 / 638
KARAR TR : 23.10.2017

ÖZET: Türk Telekomünikasyon A.Ş.nde çalışırken özelleştirme nedeniyle kamu kurumuna nakledilen davacının, 5473 sayılı Yasadan kaynaklanan ek ödemenin hesaplanmaması nedeniyle, alamadığı parasal haklarının yasal faiziyle birlikte tahsili istemiyle açtığı davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

-
-
-

K A R A R

Davacı : A. M.A.
Vekilleri : Av.Dr.B. Y., Av.Dr.İ. Y., Av.S.Y.,
Av.N.A., Av.H. K., Av.F.K.
Davalılar : Adli Yargıda
Türk Telekomünikasyon A.Ş.
Vekilleri : Av.Ö. S. Ö., Av. B. G.
İdari Yargıda
1-İzmit Kaymakamlığı
2-Türk Telekomünikasyon A.Ş.

O L A Y : 1-Davacı vekili dilekçesinde özetle; müvekkilinin davalı işyerinde teknisyen olarak İş Yasası'na tabi çalışmakta iken işyerinin özelleştirme kapsamına alınması nedeniyle 16.3.2010 tarihinde Kocaeli Milli Eğitim Müdürlüğü'ne naklen atanarak iş sözleşmesinin sonlandırıldığını, müvekkilinin davalı işyerinde çalıştığı dönemde işyerinin 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkındaki Yasa kapsamına alındığını, 5473 sayılı Yasa'nın 1. maddesiyle sözleşmeli kamu çalışanlarına Bakanlar Kurulu kararı ile ek ödeme yapılmasının öngörüldüğünü, buna göre 2006/10603 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 01.01.2006- 30.06.2006 tarihleri arasında 40,00 TL, 01.07.2006 tarihinden itibaren 80,00 TL tutarında ek ödemenin her ay yapılmasına karar verildiğini; 2006/10971 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile, 80,00 TL olan ek ödemenin 01.07.2006 tarihinden itibaren %2,32 oranında arttırılarak 82,50 TL'ye çıkartıldığını; 31.07.2007 tarih ve 2007/T-17 sayılı Yüksek Planlama Kurulu Kararı'nın 8. maddesi ile 2007 yılında her ay 1850 gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak tutar olarak belirlenen ek ödemenin 2008 yılının ilk 6 ayı için "2260 x katsayı", Temmuz 2008'de "2660 x katsayı" olarak değiştirildiğini, ilgili Bakanlar Kurulu Kararı ile Ağustos 2008 tarihinden itibaren ise "9500 x katsayı x kadroya göre değişen yüzde oranı" şeklinde düzenlenerek artışların katsayı artışlarına endekslendiğini, müvekkilinin işyerinde ikinci tip sözleşme ile çalışmış olmasına ve tüm yasal koşulları taşımasına rağmen 01.01.2006 tarihinden nakil tarihine kadar ek ödemeden yararlandırılmadığını ifade ederek; fazlaya ilişkin istem ve dava hakkı saklı kalmak kaydıyla 5.000,00 TL ek ödemenin ödenmesi gereken tarihlerinden itibaren en yüksek banka mevduat faizi, yargılama gideri ve vekalet ücreti ile birlikte davalıdan tahsili istemiyle 17.3.2011 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

Davacı vekili 19.12.2014 tarihli ıslah dilekçesi ile istemlerini artırarak toplam 8.482,22 TL'nin davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

a-KOCAELİ 3. İŞ MAHKEMESİ'26.2.2013 gün ve E:2011/218, K:2013/65 sayı ile, "(…) Davacı ile aynı durumdaki işçilerin açtıkları emsal davalarda yapılan yargılamalar sonrasında verilen hükümlerin Yargıtay 9. Hukuk Dairesi tarafından esasa girilerek incelenmiş ve bilirkişiler tarafından yapılan hesaplamalardaki hatalar gerekçe gösterilerek bozulmuş olması nedeniyle Mahkememizce davanın esasına girilerek hesap raporları alınmış, dosyada bulunan bilgi ve belgeler doğrultusunda düzenlenen 11.02.2013 tarihli hesap raporunda davacı Resul Akal'ın fark alacağının bulunmadığı belirlenmiş; emsal nitelikteki Kırıkkale İş Mahkemesi'nin 2011/152 Esas sayılı dosyası üzerinden yapılan yargılama sonrasında verilen kararın temyiz incelemesinin yapıldığı Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin 2012/13660-20242 sayılı 11.06.2012 tarihli kararında, "... gerek yasal düzenleme ve gerekse sözleşmedeki hükümler dikkate alındığında, davalı Kurum'da özelleştirme öncesi kapsam dışı olarak çalışan ve 399 sayılı Yasa Gücünde Kararname hükümlerine tabi olarak ücreti belirlenen davacının özelleştirme sonrası çalıştıktan sonra nakledildiği tarihe kadar kamuda aynı statüde çalışanlar için getirilen özlük haklarından yararlandırılarak, nakil edildiklerinde haklarının korunması amaçlanmıştır. Kısaca davacı kapsam dışı olarak kamuda çalışmış gibi sayılmaktadır. Dairemizce yukarıda belirtilen kapsamda bulunan nakle tabi işçilerle davalı Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi arasındaki uyuşmazlıklarda daha önce esasa yönelik kararlar verilmiştir. Ancak Danıştay İdari Dava Daireleri'nin 07.04.2011 gün ve 2011/55-205 sayılı kararından sonra uyuşmazlığın adli yargı yerinde" görüleceği konusunda yeniden değerlendirme yapılması gerekmiştir…..Danıştay İdâri Dava Daireleri'nin gerekçeleri Dairemizce benimsenmiştir. Gerçekten özelleştirmeden önce statü hukuku hükümlerine tabi davacı niteliğinde personel, özelleştirme sonrası belirli bir avareliğine davalı ile özel hukuk hükümlerine tabi olarak iş sözleşmesi kapsamında çalıştırılmakta, nakledildiğinde tekrar statü hukuku kapsamına

girmektedir, davacının iş sözleşmesiyle çalıştığı dönemde, davalı şirkete davacının ücreti konusunda "artış oranının, kamudaki memur maaş artış oranında" olacağı yönünde yükümlülük getirildiği gibi 406 sayılı Yasa hükümleri uyarınca davalı şirkete, hak sahibi personeli Devlet Personel Başkanlığı'na bildirmesi, bildirim ile beraber personelin nakledileceği kamu kurumunda yararlanacağı parasal haklara esas olmak üzere memur maaş nakil ilmühaberi düzenlenmesi, personelin ilişiğinin kesilmesi gibi işlemler yaptırıldığı görülmektedir. Bu işlemlerin idare hukuku alanında hukuki sonuçlar doğurduğu ve ilgili personelin nakledilecekleri kurumdaki statülerini, özlük ve parasal haklarını belirlediği, söz konusu işlemlerin kamu personeli hakkında ve idare hukuku alanında tesis edilmiş birer idari işlem niteliğinde oldukları açıktır. İdari işlemlerle ilgili uyuşmazlığın ise adli yargı yerinde değil, idari yargı yerinde çözümlenmesi gerekir. Mahkemece davanın HMK'nun 114/1-b maddesi uyarınca "yargı yolunun caiz olmaması" nedeniyle aynı Yasa'nın 115/2. maddesi uyarınca usulden reddine karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde esasa girilerek davanın kabulüne karar verilmesi hatalıdır" denildiği anlaşılmıştır.

Yukarıda açıklandığı üzere, davanın idari yargının görev alanına girdiğinin yüksek yargı organları tarafından kabul edilmiş olması nedeniyle aşağıdaki şekilde hüküm oluşturulmuştur.

HÜKÜM: Yukarda açıklanan nedenlerle;

1-Davanın adli yargının görevi dışında kalması ve yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle HMK'nun 114/1-b ve 115/2. maddeleri gereğince davanın usulden REDDİNE… karar vermiş; bu karar taraf vekillerince temyiz edilmiştir.

b-Yargıtay 22. Hukuk Dairesi: 29.4.2013 gün ve E:2013/7668, K:2013/8817 sayı ile,dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davacının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde olmadığı; 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "Esastan Sonuçlanmayan Davada Yargılama Gideri" başlığı altındaki 331. maddesinin 2. fikrasındaki "görevsizlik, yetkisizlik veya gönderme kararlarından sonra davaya bir başka mahkemede devam edilmesi halinde, yargılama giderlerine o mahkeme hükmeder" düzenlemesi uyarınca yargı yolu ile görevsizlik kararı sonucu verilen red kararları henüz davayı esastan sonuçlandırmadığından davaya bir başka mahkemede devam edilmesi halinde yargılama giderine de o mahkemece hükmolunduğu; anılan Kanun'un 323/ğ. maddesi gereğince yargılama giderlerinden sayılan vekâlet ücretine de görevsizlik kararında ayrıca hükmolunamayacağı, mahkemece bu husus gözardı edilerek davacı aleyhine yargılama gideri yükletilmesi ve davalı yararına vekalet ücreti takdir edilmesinin doğru olmadığı; ancak, bu yanılgının giderilmesi yeniden yargılamayı gerektirmediğinden hükmün 6100 sayılı Kanun'un geçici 3. maddesi uyarınca uygulanmasına devam olunan mülga 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 438/7. maddesi uyarınca; temyiz olunan kararın hüküm kısmının 2. ve 4. bend ile, vekalet ücretine ilişkin 3. bendin hüküm fikrasından çıkarılmasına; hükmün bu şekilde düzeltilerek onanmasına karar vermiş ve görevsizlik kararı kesinleşmiştir.

(Hal böyle iken Davalı vekilinin, 04.05.2015 havale tarihli dilekçesi ile HMK 331/2. fikra 2.cümlesi gereği yargılama gideri ve vekalet ücretine dair ek karar verilmesini talep etmesi üzerine; c-Kocaeli 3.İş Mahkemesi; 26.2.2013 gün ve E:2011/218, K:2013/65 sayı ile, "Mahkememizce yapılan yargılama sonucu verilen 26.02.2013 tarihli yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle davanın usulden reddine ilişkin kararın temyiz edilmesi sonucu Yargıtay 22. Hukuk Dairesi'nin 29.04.2013 tarihli düzelterek onama kararı ile 29.04.2013 tarihinde hükmün kesinleşmiş olduğu, düzelterek onama kararında yargılama gideri ve vekalet ücretine ilişkin hüküm kısımlarının 2, 3 ve 4. bendinin hükümden çıkarılmasına karar verildiği, kararın kesinleşme tarihinden itibaren İdari Yargılama Usul Kanunu'nun 9. Maddesi gereğince 30 günlük süre içerisinde görevli mahkemede dava açılabileceği hükmüne rağmen davacı tarafça kararın kesinleşmesini mütakiben 30 günlük süre içerisinde görevli ve yetkili mahkemede dava açılmamış olduğu anlaşılmış olup, bu durumda HMK 20/1. ve 331. Maddeleri gereğince davanın açılmamış sayılmasına karar verilmesi gerektiğinden ve yargılama giderlerine de kararla birlikte hükmedilmesi gerektiğinden dosya incelenmiş, aşağıdaki gibi hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM:

1-Mahkememizce verilen 2011/218 Esas 2013/65 Karar sayılı 26.02.2013 tarihli yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle davanın usulden reddine ilişkin karar Yargıtay 22. Hukuk Dairesi'nin 29.04.2013 tarihli düzelterek onama kararı ile 29.04.2013 tarihinde kesinleşmiş olup, bu tarihten itibaren yasal süre içerisinde dosyanın yetkili ve görevli yargı merciine gönderilmesi için talepte bulunulmamış olduğundan HMK 20/1. maddesi gereğince DAVANIN AÇILMAMIŞ SAYILMASINA…" karar vermiş olmasına karşın; hukuk mahkemeleri arasındaki görev konusunda uygulama olanağına sahip HMK.'nın 20.maddesi uyarınca, Mahkemenin yargı yolunu değiştiren ve kesinleşen 26.2.2013 gün ve E:2011/218, K:2013/65 sayılı kararının yok sayılarak, davanın açılmamış sayılması yönünde karar verilmesinin usule aykırı olduğu ve görevsizlik kararına itibar edilmesi gerektiği kanaatine varılmıştır.)

2-Davacı vekili, adli yargı yerindeki dava sürürken, belli bir parasal miktar göstermemesine karşın, aynı istemle de 12.4.2011 tarihinde, İzmit Kaymakamlığına karşı idari yargı yerinde dava açmış; Kocaeli 1.İdare Mahkemesi; 5.5.2011 gün ve E:2011/475, K:2011/471 sayı ile dava dilekçesinin reddine karar vermiş; Davacı vekili dilekçesini yenileyerek; Kocaeli İl Telekom Müdürlüğünde kapsam dışı (2. Tip) teknisyen unvanı ile görev yaparken 16/03/2010 tarihinde Kocaeli İzmit İlçe Milli Eğilim Müdürlüğü'ne atanan müvekkilinin 5473 sayılı Kanun uyarınca ek ödemelerden yararlanma talebiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin 8/04/2011 tarih ve 5914 sayılı işlemin ve nakil maaş ilmühaberinin iptali ile 5.300,00 TL maaş farkının faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde, İzmit Kaymakamlığı ile, Özelleştirme İdaresi Başkanlığına karşı dava açmış; Kocaeli 1.İdare Mahkemesi, 5.7.2012 tarihinde, E:2011/712 sayı ile, Özelleştirme İdaresi Başkanlığının hasım mevkiinden çıkarılmasına karar vermiştir.

a-Kocaeli 1.İdare Mahkemesi; 20.6.2013 gün ve E:2011/712, K:2013/682 sayı ile, davanın maaş nakil ilmuhaberine ilişkin kısmında; söz konusu maaş belgesinin Türk Telekom A.Ş tarafından düzenlendiği ve söz konusu kurumun özel hukuk tüzel kişisi olduğu göz önüne alındığında; uyuşmazlığın çözümünün adli yargının görevinde olduğu sonucuna varılmış olduğu; davanın 08/04/2011 tarih ve 5914 sayılı işleme ilişkin kısmına ilişkin olarak, 5473 sayılı Kanun hükümleri uyarınca verilen ek ödemenin davacının maaşına yansıtılması gerekirken, bu yöndeki başvurusunun reddedilmesine yönelik dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı; davacının tazminat istemine ilişkin olarak;

davacının talebi ile bağlı kalınarak 5.300,00 TL ek ödemenin başvuru tarihi olan 14/02/2011 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davacıya ödenmesi gerektiği sonucuna varıldığı gerekçesiyle; davanın maaş nakil ilmühaberine ilişkin kısmının görev yönünden reddine, 08/04/2011 tarih ve 5914 sayılı işlemin iptaline, tazminat talebinin kabulüne karar vermiş; bu karara taraflar itiraz etmiştir.

b-Sakarya Bölge İdare Mahkemesi; 18.2.2015 gün ve E:2013/2169, K:2015/393 sayı ile, "(…) İtiraza konu kararın, davacının ek ödeme talebinin reddedilmesine yönelik işlemin iptali ile 5.300,00 TL ek ödemenin başvuru tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davacıya ödenmesine karar verilmesine ilişkin kısmına yönelik olarak davalı idarece ileri sürülen iddialar sözü geçen kararın bu kısmının bozulmasını gerektirecek durumda bulunmadığından davalı idarenin bu kısma ilişkin itiraz isteminin reddine karar verilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Davacının, maaş nakil ilmühaberinin iptali ile yeniden düzenlenmesi istemine gelince;

Davacının iptalini istediği maaş nakil ilmühaberinin Türk Telekomünikasyon A.Ş. tarafından düzenlenmiş olması, buna karşın davanın Kocaeli Valiliği ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığına karşı açılmış olması karşısında maaş nakil ilmühaberi yönünden Türk Telekomünikasyon A.Ş.nin hasım mevkiine alınmamış olması bir hukuki eksiklik olduğu gibi kamu görevlisi olan davacının özlük ve parasal haklarıyla ilgili olarak açılmış olan işbu davanın İdari Yargının görev alanına girdiğinin de açık olduğu, aynı taleplerle Türk Telekomünikasyon A.Ş. hasım gösterilmek suretiyle açılan davalarda verilen görevsizlik kararlarının Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca bozulduğu anlaşılmaktadır. (Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 15.10.2014 tarih ve E:2014/2626, K:2014/2933 sayılı kararı vd.)

Bu durumda; kamu görevlisi olan davacının özlük ve parasal haklarıyla ilgili olarak açılmış olan işbu davanın idari yargı yerlerinin görevine girdiğinin kabulü gerektiği, aksi düşünceyle maaş nakil ilmühaberi yönünden davanın görev yönünden reddedilmesinde hukuki isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, itiraza konu Kocaeli 1. idare Mahkemesi Hakimliği'nin 20/06/2013 gün ve E:2011/712; K:2013/682 sayılı kararının "iptal" ve "kabul"e ilişkin kısmı aynı gerekçe ve nedenlerle Mahkememizce de uygun görülmüş olup, davalı idarenin itiraz istemine ilişkin dilekçesinde öne sürülen iddialar sözü geçen kısmın bozulmasını gerektirecek durumda bulunmadığından, kararın "iptal" ve "kabul"e ilişkin kısmına itiraz isteminin reddine ve kararın belirtilen kısımlarının ONANMASINA, davacı tarafından kararın "görev ret" kısmına yapılan itirazın kabulü ile kararın "görev ret" kısmının BOZULMASINA…" karar vermiştir.

Kocaeli 1.İdare Mahkemesi; 18.5.2015 gün ve E:2015/624 sayı ile, Türk Telekom A.Ş.nin hasım mevkiine alınmasına karar vermiştir.

Davalılardan Türk Telekomünikasyon A.Ş. vekilince görev itirazında bulunulmuştur.

c-Kocaeli 1.İdare Mahkemesi; 4.8.2015 gün ve E:2015/624 sayı ile,Davalı şirketin, Telekomünikasyon Kurumu ile Türk Telekom arasında imzalanan "Telekomünikasyon Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin İmtiyaz Sözleşmesi" ile belli bir kamu hizmetini yürütmek görev ve yetkisi ile donatıldığı, bu görev ve yetkiler dahilinde bazı kamusal ayrıcalıkları ve yükümlülükleri bulunduğu belirtilen statüsü ve özel yasa hükümleri gereğince bazı kamusal ayrıcalıklara ve yükümlülüklere sahip olması nedeniyle davalı şirketin, herhangi bir özel hukuk tüzel kişisinden farklı bir hukuki statü içinde bulunduğu anlaşıldığından, bu durumda, imtiyaz sözleşmesi ile bir kamu hizmetinin yürütmekle görevli ve yetkili kılınması nedeniyle, diğer özel hukuk tüzel kişilerinden farklı olarak kimi kamusal ayrıcalıklara ve yükümlülüklere tabi olan 406 sayılı Yasa hükümleri ile, kamu kurumlarına nakil hakkı bulunan personeli ile ilgili olarak bazı kamusal görevler yüklenen davalı şirketin, belirtilen görevleri kapsamında tesis ettiği işlemlerin idari işlem niteliğinde olduğu ve bu işlemlerden kaynaklanan uyuşmazlıkların idari yargının görevinde bulunduğu sonucuna varıldığı, davalı idarenin görev itirazının reddine, uyuşmazlığı çözümlemeye Mahkemelerinin görevli olduğuna, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 12. maddesi uyarınca bu kararın taraflara tebliği tarihinden başlayarak (15) gün içinde uyuşmazlık çıkarılmasını istemeye yetkili Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına sunulmak üzere iki nüsha dilekçe ile Mahkemelerine başvurulabileceği hususunun davalı idareye duyurulmasına karar vermiştir.

Davalı Türk Telekomünikasyon A.Ş. vekilinin olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılması yönündeki dilekçesi üzerine dava dosyası Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmiştir.

d-Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı; Dava; Davacı tarafından davalı Türk Telekom A.Ş.'ye karşı Kocaeli 3. İş Mahkemesi'nde açılan 2011/218 Esas sayılı davanın konusunun, Kocaeli 1. İdare Mahkemesi'nde açılan davadan farklı olması sebebiyle, davalı idarenin uyuşmazlık çıkarılması talebinde bulunması için bir engel bulunmadığı kabul edildiği; telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini 31/12/2003 tarihine kadar "tekel olarak yürütmekle görevli kılınan ve çoğunluk hisseleri kamuya ait bulunan Türk Telekom'un, tekel kapsamında kamu hizmeti yürüten, ancak kuruluş yasasındaki son düzenlemeler ile kendine özgü statüye sahip olan ve sermayesindeki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar kamu kuruluşu niteliğini taşıyan bir kuruluş olduğu; Özelleştirme kapsamında bulunan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'deki tamamı Hâzineye ait bulunan hisselerden %55'i, Bakanlar Kurulu'nun 25/07/2005 tarih ve 2005/9146 sayılı "Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi (Türk Telekom)'nin %55 oranındaki Hissesinin Blok Olarak Satışına İlişkin Nihai Devir İşlemlerine Dair Kararın Yürürlüğe Konulması Hakkında Karar"ı uyarınca, 14/11/2005 tarihli Hisse Satış Sözleşmesi ile Ojer Telekomünikasyon A.Ş.'ye satıldığı, Anayasa'nın 128. maddesinde, "Devletin, kamu İktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzel kişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür" hükmünün yer aldığı; 406 sayılı Kanunun Ek 29. maddesinin 03.07.2005 tarih ve 5398 sayılı Kanunla değişik birinci fıkrasında, "Türk Telekom hisselerinin devri sonucu kamu payının yüzde ellinin altına düşmesi durumunda; Türk Telekomda ek 22. maddenin (a) bendinin bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri uyarınca belirlenen asli ve sürekli görevlerde çalışmakta olanlar ile 22/01/1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ve kapsam dışı personel, kamu görevlerinden yüzseksen gün aylıksız izinli sayılır. Bu personel belirtilen süre içinde Türk Telekomda çalışmaya devam eder ve hisse devir tarihinden nakli için Devlet Personel Başkanlığına bildirildikleri tarihe kadarki aylık

ücret, harcırah, sağlık giderleri, cenaze giderleri ve ölüm yardımı ile diğer mali ve özlük hakları Türk Telekom tarafından karşılanır..." hükmü yer aldığı; öte yandan, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin değişik (1) numaralı bendinde: (a) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları, (b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları, (c) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar." idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak, idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabildiği; dolayısıyla, davanın açıldığı tarihte davalılardan Türk Telekom A.Ş.'nin özel hukuk tüzel kişisi olması karşısında, ortada idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava bulunduğundan söz edilemeyeceğinden, daha önce davalı şirkette görev yapmış olan davacı ile özelleştirilen kuruluş arasındaki uyuşmazlık konusu davanın, Türk Telekom A.Ş. yönünden özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde, adli yargı yerinin görevli olduğu; 2247 sayılı Kanunun 10 ve 13. maddeleri gereğince, davalılardan Türk Telekomünikasyon A.Ş. yönünden olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılmasına karar vermiş ve dosya Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığına gönderilmiştir.

e-Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü, 28.11.2016 gün ve E: 2016/545, K: 2016/558 sayı ile; uyuşmazlığa konu edilen Kocaeli 1. İdare Mahkemesinin görevlilik kararından önce, Kocaeli 3. İş Mahkemesi'nce tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararının bulunması karşısında, idari yargı yerince adli yargının görev alanına müdahalede bulunulduğundan söz etmenin olanaksız olduğu gerekçesiyle; 2247 sayılı Yasa'nın 10. maddesinde öngörülen yönteme uygun bulunmayan başvurunun, aynı Yasanın 27. maddesinde yer alan "Uyuşmazlık Mahkemesi, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceler; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddeder" kuralı uyarınca reddine karar vermiştir.

f-Kocaeli 1.İdare Mahkemesi; 7.2.2017 gün ve E:2015/624, K:2017/264 sayı ile,"(…) Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 28.11.2016 tarih ve E:2016/545, K:2016/558 sayılı kararı üzerine dosya 2577 sayılı Kanun'un 14. maddesi uyarınca incelenerek işin gereği düşünüldü:

Dosyanın incelenmesinden; davanın, davalı şirkette görev yapmakta iken, 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesine göre adı Devlet Personel Başkanlığı'na bildirilen, sonrasında İzmit İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne atanan davacı tarafından, 5743 sayılı Kanun uyarınca ek ödemelerden yararlanma talebinin reddine ilişkin işlemin ve maaş nakil ilmühaberinin iptaline karar verilmesi istemiyle açıldığı anlaşılmaktadır.

(…)mevzuat hükümlerinin ve dosya kapsamının birlikte değerlendirilmesinden personelin nakledileceği kamu kurumunda yararlanacağı parasal haklara esas olmak üzere düzenlenen dava konusu memur maaş nakil ilmühaberinde hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-a maddesi hükmü uyarınca davalılardan Türk Telekominikasyon A.Ş. açısından davanın maaş nakil ilmühaberine ilişkin kısmının iptaline…" karar vermiş, davalılardan Türk Telekominikasyon A.Ş. tarafından istinaf yoluna başvurulmuştur.

g-İSTANBUL BÖLGE İDARE MAHKEMESİ ÜÇÜNCÜ İDARE DAVA DAİRESİ; 10.4.2017 gün ve E:2017/325 sayı ile, "Aydın Muharrem Arman vekilleri Av. İlter Yılmaz ve Av. Ayfer Demet Aydın tarafından, Kocaeli İl Telekom Müdürlüğünde kapsam dışı (2. Tip) teknisyen unvanı ile görev yaparken 16/03/2010 tarihinde İzmit İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne atanan davacının 5473 sayılı Kanun uyarınca ek ödemelerden yararlanma talebiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin 08/04/2011 tarih ve 5914 sayılı işlemin ve nakil maaş ilmühaberenin iptali ile 5.300,00 TL maaş farkının faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle, Türk Telekom A.Ş. ve İzmit Kaymakamlığı'na karşı açılan davada; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-a maddesi hükmü uyarınca davalılardan Türk Telekominikasyon A.Ş. açısından davanın maaş nakil ilmühaberine ilişkin kısmının iptaline ilişkin Kocaeli 1. İdare Mahkemesi Hakimliği'nin 07/02/2017 tarih ve E:2015/624, K:2017/264 sayılı kararına davalı Türk Telekom A.Ş tarafından yapılan yürütmeyi durdurma talepli itiraz üzerine dava dosyası incelenerek işin gereği görüşüldü;

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19. Maddesinde "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler.

(Değişik ikinci fikra: 23/7/2008 - 5791/9 md.) Yargı merciince, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir." hükmü yer almaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinden Türk Telekomünikasyon A.Ş. de çalışmakta olan davacının ek ödemeden yararlandırılmaması sonucu davalı işyerinde çalıştığı süre içinde kalan 1.1.2006 tarihinden Kocaeli Milli Eğitim Müdürlüğüne nakledildiği 16.3.2010 tarihine kadar tahakkuk etmesi gereken ek ödemeden mahrum kaldığı, işbu nedenle fazlaya ilişkin dava ve talep hakları saklı tutarak 5.000,00 TL'nın ödeme tarihlerinden itibaren en yüksek mevduat faizi ile birlikte tahsili istemiyle Kocaeli 3. İş Mahkemesine dava açtığı; bu davada 26/02/2013 günlü E:2011/218, K:203/65 sayılı kararla İş Mahkemesince adli yargının görevi dışında kalması ve yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle davanın usulden reddine karar verildiği ve bu kararın kesinleştiği, görev yönünden ret kararı verildikten sonra idari yargı yerinde, davacının yeni kurumda işe başladığı 16.3.2010 tarihi itibari ile devletçe verilen zamların hesaplanarak ilavesi ile yeni ücretin belirlenerek ek ödemelerin davalı idareye yaptığı başvuru tarihinden itibaren geriye dönük yasal gün sayısını kapsayacak şekilde yasal faiziyle birlikte ödenmesi istemiyle yaptığı başvurunun 8.4.2011 günlü işlemle reddedilmesi üzerine bu işlemin iptali istemiyle dava açıldığı görülmekle, her iki yargı kolunda da aynı ek

ödemelerin kendisine ödenmesinin istenildiği, davacının ek ödemelerden yararlanma talebiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin 08/04/2011 tarihli işlemin ve nakil maaş muhabirinin iptali ile 5.300-TL maaş farkının yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle Türk Telekom A.Ş ve İzmit Kaymakamlığına karşı açılan davada davalı Türk Telekom A.Ş. tarafından görev itirazında bulunduğu, bu itirazın Hakimliğin 04/08/2015 tarihli kararıyla reddi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının talebiyle dosyanın gönderildiği Uyuşmazlık Mahkemesinin 28/11/2016 günlü E:2016/545, K:2016/558 sayılı kararıyla " idare mahkemesinin görevlilik kararından önce adli yargı yerince verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararının mevcudiyeti karşısında 2247 sayılı Yasanın 10. maddesinde öngörülen koşullan taşımadığı" gerekçesiyle başvurunun aynı yasanın 27. maddesi uyarınca reddedildiği, ilerleyen süreçte idare mahkemesince, istemin özetinde belirtilen kararın verildiği anlaşılmaktadır.

406 sayılı Yasa'nın 4502 sayılı Yasa ile değişik 2. maddesinin (c) bendinin birinci alt bendinin birinci cümlesinde, "Türk Telekom; telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini, 31.12.2003 tarihine kadar bu Kanun ve görev sözleşmesi çerçevesinde tekel olarak yürütür" denildikten sonra, anılan (c) bendinin birinci alt bendine 12.5.2001 tarih ve 4673 sayılı Yasa ile eklenen üçüncü cümlede, "Ancak, Türk Telekom'daki kamu payı %50'nin altına düştüğünde, Türk Telekom'un tüm tekel hakları 31.12.2003 tarihinden önce de olsa ortadan kalkmış olur" denilmiş; 4502 Geçici 3. maddesi ile de Türk Telekomünikasyon A.Ş., 233 sayılı KHK'nin ekindeki "B Kuruluşları (KİK)" bölümünde yer alan kuruluşlar listesinden çıkarılmıştır.

Bu düzenlemeler birlikte değerlendirildiğinde, telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini 31.12.2003 tarihine kadar "tekel" olarak yürütmekle görevli kılınan ve çoğunluk hisseleri kamuya ait bulunan Türk Telekom'un. tekel kapsamında kamu hizmeti yürüten, ancak kuruluş yasasındaki son düzenlemeler ile kendine özgü statüye sahip olan ve sermayesindeki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar kamu kuruluşu niteliğini taşıyan bir kuruluş olduğu tartışmasızdır.

Özelleştirme kapsamında bulunan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'deki tamamı Hâzineye ait bulunan hisselerden % 55'i, Bakanlar Kurulu'nun 25.7.2005 tarih ve 2005/9146 sayılı "Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi (Türk Telekom)'nin % 55 Oranındaki Hissesinin Blok Olarak Satışına İlişkin Nihai Devir İşlemlerine Dair Kararın Yürürlüğe Konulması Hakkında Karar"ı uyarınca, 14.11.2005 tarihli Hisse Satış Sözleşmesi ile (6.550.000.000 USD. bedelle) Ojer Telekomünikasyon A.Ş.'ne satılmıştır.

Olayda, davalı idarede çalışmakta iken, 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesine göre adı Devlet Personel Başkanlığına bildirilen ve sonrasında başka bir kamu kurumu emrine atanan davacı tarafından, maaş nakil ilmühaberinin yeniden düzenlenmesi ve yanlış düzenlenmesi sebebiyle uğranıldığı iddia olunan zararın tazmini istemiyle dava açılmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin değişik 1 numaralı bendinde:

"a) (Değişik: 8.6.2000-4577/5 md.) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18.12.1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak, idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabilir.

Buna göre, iptali istenilen işlemin tesis edildiği ve davanın açıldığı tarihte davalı mevkiinde kamu kuruluşu niteliği taşımayan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin olması karşısında, idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava bulunduğundan söz etmek olanaksız olduğundan, uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu kanaatine varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, bakılan davada adli yargının görevli olduğu kanatine varıldığından görevli mercinin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmasına, esasa ve yürütmenin durdurulmasına ilişkin işin incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin ertelenmesine, dosyaya ekli görevsizlik kararına ilişkin Kocaeli 3. İş Mahkemesinin E:2011/218 sayılı dosyası ile birlikte dava dosyalarının Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine…" karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Ahmet Tevfik ERGİNBAY, Suna TÜRE, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Birgül KURT'un katılımlarıyla yapılan 23.10.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 3.İdare Dava Dairesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu; adli ve idari yargı yerleri arasında davalılardan "Türk Telekomünikasyon A.Ş." yönünden görev uyuşmazlığının doğduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyasının onaylı örneği ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davalı şirkette görev yapmakta iken, 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesine göre adı Devlet Personel Başkanlığına bildirilen, sonrasında Kamu Kurumu emrine atanan davacının; 5473 sayılı Yasadan kaynaklanan ek ödemenin hesaplanmaması nedeniyle, alamadığı parasal haklarının yasal faiziyle birlikte

tahsili istemiyle açılmıştır.

Telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini 31.12.2003 tarihine kadar "tekel" olarak yürütmekle görevli kılınan ve çoğunluk hisseleri kamuya ait bulunan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin, tekel kapsamında kamu hizmeti yürüten, kuruluş yasasındaki son düzenlemeler ile kendine özgü statüye sahip olan ve sermayesindeki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar kamu kuruluşu niteliğini taşıyan bir kuruluş olduğu tartışmasızdır.

Ancak, özelleştirme kapsamında bulunan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'deki tamamı Hazineye ait bulunan hisselerden % 55'i, 14.11.2005 tarihli Hisse Satış Sözleşmesi ile Oger Telekomünikasyon Anonim Şirketine satılmıştır.

Olayda, davalının hisse devir (14.11.2005) tarihinde davalı kuruluşta çalışmakta iken 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesine göre adı Devlet Personel Başkanlığına bildirilen ve sonrasında kamu kurumu emrine atanan davacının vekili tarafından; 5473 sayılı yasadan kaynaklanan ek ödemenin hesaplanmaması nedeniyle, müvekkilinin alamadığı parasal haklarına ilişkin olarak fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla 5.000,00TL'nin(idari yargı yerinde 5.300,00TL'nin)(bu miktar adli yargı yerinde 8.482,22 TL olarak ıslah edilmiştir) yasal faiziyle birlikte tahsili istemiyle 17.3.2011 tarihinde dava açılmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin değişik 1 numaralı bendinde:

"a) (Değişik : 8.6.2000-4577/5 md.) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18.12.1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak, idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabilir.

Buna göre, dava açıldığı tarihte davalı mevkiinde kamu kuruluşu niteliği taşımayan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin olması karşısında, idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava bulunduğundan söz etmek olanaksız olduğundan; uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Belirtilen nedenlerle, İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 3.İdare Dava Dairesinin başvurusunun kabulü ile Kocaeli 3. İş Mahkemesinin,26.2.2013 gün ve E:2011/218, K:2013/65 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 3.İdare Dava DairesininBAŞVURUSUNUN KABULÜ ileKocaeli 3. İş Mahkemesinin,26.2.2013 gün ve E:2011/218, K:2013/65 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 23.10.2017 gününde, Üye Birgül KURT'un KARŞI OYU ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Ahmet Tevfik	Suna
NECİPOĞLU	ÇOLAK	ERGİNBAY	TÜRE

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Süleyman Hilmi	Birgül
ÖĞÜŞ	AYDIN	KURT

KARŞI OY

Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi; 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu'nun, 18/06/1994 günlü, 21964 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 4000 sayılı Yasa'yla değiştirilen 1. maddesi uyarınca, Posta İşletmesi Genel Müdürlüğünce yürütülen telekomünikasyon hizmetlerinin sermayesinin tamamı kamu kesimine ait olacak bir anonim şirket şeklinde yapılandırılması suretiyle kurulmuş ve 233 ile 399 sayılı Kanun Hükmünde KaramameTere tabi bir kamu iktisadi kuruluşu statüsü verilmişken; özelleştirilmesi amacıyla 4502 ve 4673 sayılı Yasa'lar ile yapısı yeniden düzenlenmiş, 233 sayılı KHK'nin ekindeki "B-Kamu İktisadi Kuruluşları (KİK)" bölümünde yer alan kuruluşlar listesinden çıkarılmıştır.

Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nde çalışan personelin hukuki statüsü ise, 406 sayılı Yasa'ya, 4502 sayılı Yasa ile eklenen Ek 22.madde ile yeniden düzenlenmiş; aynı Yasa'nın Geçici 4. maddesinde, 4502 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girdiği tarihte Türk Telekomünikasyon A.Ş'de 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışmakta olanlardan isteyenlerin iş mevzuatına tabi personel statüsüne geçirileceği, iş mevzuatına tâbi personel statüsüne geçmek istemeyenlerin mevcut statü, sosyal ve özlük haklarıyla istihdamlarına devam olunacağı kurala bağlanarak, iş mevzuatına geçmek istemeyenlerin mevcut statü, sosyal ve özlük hakları korunmuştur.

Hisselerin fiilen devredildiği ve Telekomünikasyon Kurumu ile imzalanan "Telekomünikasyon Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin İmtiyaz Sözleşmesi" nin imzalandığı 14/11/2005 tarihinden sonra, hisselerinin yüzde elliden fazlası özel hukuk tüzel kişisine geçen Türk Telekomünikasyon A.Ş. kamu kuruluşu niteliğini kaybetmiştir.

Ancak, 406 sayılı Yasa'nın Ek 29. maddesinin, 5398 sayılı Kanun'un 14. maddesi ile değişik birinci fıkrasında; özelleştirme tarihi itibarıyla Türk Telekomünikasyon A.Ş. de çalışmakta olan personelin haklarının korunması amacıyla, hukuki statülerini ve kamu kurumlanna nakil olanaklarını belirlenerek; Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin özelleştirilmesi sonucunda, işlevsel görevlerde bulunan ve ikamesi kısa sürede imkansız personelin isteklerine bağlı olarak makul bir süre kamu görevlerinden aylıksız izinli sayılmasına ve aylıksız izin süresinin bitiminden itibaren beş yıl süre ile nakil hakları korunarak özel hukuk tüzel kişisinde çalışmalarına olanak sağlanmıştır.

Diğer yandan, İmtiyaz Sözleşmesi ile bir kamu hizmetini yürütmek hakkını elde eden Türk Telekomünikasyon A.Ş.'ne, devir sonrasında yetişmiş personel yetersizliği nedeniyle doğabilecek aksaklıkların önüne geçilebilmesi için, bünyesinde belli süre ile çalışmaya devam eden söz konusu personelin kamu kurumlanna naklen atanmasının sağlanması amacıyla, 406 sayılı Yasa hükümleri uyarınca; hak sahibi personelinin Devlet Personel Başkanlığına bildirilmesi, bildirim ile beraber personelin nakledileceği kamu kurumunda yararlanacağı parasal haklara esas olmak üzere memur maaş nakil ilmühaberi düzenlenmesi, personelin ilişiğinin kesilmesi gibi görevler yüklenmiştir.

Sayılan görevler kapsamında yapılan bu işlemler, idare hukuku alanında hukuki sonuçlar doğurmakta ve ilgili personelin nakledilecekleri kurumdaki statülerini, özlük ve parasal haklarını belirlenmesine esas oluşturmaktadır.

Bu durumda; 406 sayılı Yasa hükümleri ile kamu kurumlanna nakil hakkı bulunan personeli ile ilgili olarak bazı kamusal görevler yüklenen Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin belirtilen görevleri kapsamında tesis ettiği işlemin, idari işlem niteliğinde olduğu ve bu işlemden kaynaklanan uyuşmazlığa konu davanın görüm ve çözümünün idari yargının görevinde bulunduğu sonucuna varıldığından, davanın çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu yolunda verilen karara katılmıyorum.

ÜYE
BİRGÜL KURT